

תת"ע (באר שבע) 10275-01-25 - מדינת ישראל נ' זיד אלקיעאן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10275-01-25 מדינת ישראל נ' אלקיעאן

לפני כבוד השופט רועי בראון

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמים
זיד אלקיעאן

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסו עבירות של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 04.02.25

3. לטענת ב"כ המבקש הוא אינו מכחיש מפגש אזרח - שוטר, ואף קיבל לידי את הדוח, אולם בתום לב חשב כי מדובר ביום 09.02.25 ולא ביום 04.02.25. לדברי ב"כ המבקש טעות אנוש, זו, גרמה לאי התייצבותו והבקשה מוגשת רק עתה, שכן בעקבות נקמת דם נאסר עליו לצאת מביתו מחשש ממשי לחייו. לטענתו משנכח לדעת זאת, סר אל בא כוחו וזה סייע בידו. עוד הוסיף ב"כ המבקש כי עשוי להיגרם עיוות דין למרשו באם לא תתקבל בקשתו.

4. המאשימה התנגדה לבקשה, "לאור נימוקי הבקשה", כפי שנכתב בלשון התגובה.

דין

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות

אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה

ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. אם אמנם חשב המבקש כי מדובר בתאריך אחר היה עליו להתייב לדין ביום האחר, ולכל הפחות להגיש בקשה בעניינו. גם הרגישות האישית בעניין אורח חייו של המבקש, אינה יכולה לסייע בידו. כשם שידע להיוועץ עם בא כוחו, כך יכול היה להסתייע עמו בעת הדיון או למצער באיחור של ימים ספורים. באחריותו של כל אזרח לעמוד אחר חובותיו ואחר המצווה עליו על פי חוק ברשויות המוסמכות, וכן לעקוב אחר הנדרש ממנו. עוד בשעה שקיבל הדוח לידיו, היה עליו לטפל בעניינו ולוודא התייבבותו שלו עצמו בעת הדיון

9. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

10. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

11. באם באה טענה כי העונש שנגזר על המבקש הינו גבוה, הרי שלצד עבירה זו קבע המחוקק עונש מינימום של פסילת רישיון הנהיגה למשך 3 חודשים. בית משפט הסתפק בעונש המינימום בגזר הדין שניתן בהעדרו.

12. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייבבו במועד אליו

הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

נכח גזר הדין, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

14. הבקשה נדחת.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ה, 03 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.